Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

IOAN PALER

MASCA

roman

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2020

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

CUPRINS

I 5
II.....36
III 71
IV 87
V.....112
VI 121
VII.....145
VIII 153
IX 160
X.....181
XI 194
XII.....215
XIII 225

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

I

Sofia nu și-ar fi putut închipui niciodată că vizita Ginei din ziua aceea avea să-i schimbe viața definitiv. Și asta, exact într-un moment când cursul existenței sale se mai liniștise și când simțea că a scăpat de toate amărăciunile pricinuite de ruptura definitivă de Bogdan. Nu se luminase încă bine de ziuă, când prietena ei își făcu apariția pe neașteptate, transfigurată de emoție, cu o mină aproape euforică, spunându-i că are să-i comunice ceva care o s-o uimească. Era deja obișnuită cu surprizele ei. De cele mai multe ori, ele se rezumau la ultimele ei aventuri, la extraordinarele momente petrecute până noaptea târziu într-un bar sau club select, la achiziționarea unei lenjerii intime fistichii, și alte victorii fabuloase de genul acesta. Și pe deasupra, o fierbea minute în șir până să-i dezvăluie așa-numita surpriză. Așa că, s-a prefăcut interesată de vestea pe care Gina pretindea că i-o aduce; ba, mai mult, i-a spus că arde de nerăbdare să afle noutatea pe care i-o promisese. După ce și-a frecat agitată mâinile câteva minute bune și, după ce și-a turnat o cană de cafea pe care Sofia o făcuse când se sculase, Gina, privind-o direct în ochi, îi supuse, cu emoție în glas, că vor merge la un bal mascat. Sofia a rămas stupe-

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

fiată la auzul acestei idei prostești. Nu o mai mira nimic la inițiativele Ginei. Știa de mult că astfel de petreceri nu se mai țin, că lumea prefera cluburile și discotecile, considerând desuete și depășite întrunirile de genul acesta. S-a străduit să-i aducă cele mai tari argumente pentru a o convinge că ar fi o glumă proastă să se înființeze la un astfel de circ. Gina nici măcar nu o lăsa să spună ceva. Când a venit vorba de costum, i-a înșirat o serie de stratageme prin care ar putea achiziționa unul: ba că-l puteau închiria de la Teatrul de Operetă din oraș, ba că l-ar putea confecționa singure, ba că ar putea să transforme niște haine vechi și să improvizeze costumul împreună... La opoziția Sofiei, vocifera cu indignare, spunând că n-a mai văzut așa o încuiată, o bleagă, care stă toată ziua în casă, o refractară notorie la orice idee nouă, o sceptică incurabilă, care crede cu încăpățânare că norocul cade din cer, și... multe, multe alte acuzații care o cam puneau pe gânduri pe Sofia. Ca argument final – care ar fi trebuit să o convingă cu orice preț să accepte ideea ei –, Gina a tras un plâns de ai fi crezut că i-a murit cineva apropiat. Știa, vezi bine, că numai așa o putea înduioșa, și că, până la urmă, va accepta invitația ei. Tăcerea Sofiei și expresia de perplexitate pe care o avea pe chip o încurajară în așa măsură, încât a început să-i dea detalii despre locul și prilejul cu care urma să se oficieze acel bal. Sofia a aflat, astfel, că un important om de afaceri din oraș plănuia, de ceva timp, deschiderea unui club select, și că ținea morțiș să-l inaugureze într-un mod original. Ideea era ca invitații să nu se cunoască între ei de la început, să se mențină suspansul cât mai mult, și să se dea petrecerii un aer

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

insolit. Când i-a repetat apăsat că nu are de unde să-și procure un costum adecvat, Gina i-a replicat că nu e nevoie de niciunul, ci de o simplă mască și o îmbrăcăminte adecvată. Ce înțelegea ea printr-o costumație adecvată, nu prea putea pricepe. Rămânea, așadar, la discreția Sofiei să-și aleagă orice ținută îi dorește inima. Gina nu pricepea că pentru Sofia, ținuta, mai ales în situațiile deosebite, reprezenta ceva definitoriu, iar procurarea ei îi provoca cea mai mare bătaie de cap. Ideea, însă, că era suficientă doar o mască potrivită, îi dădea oarecum curaj Sofiei. În fond, nu o cunoștea nimeni, nu putea să se facă de râs cu vestimentația ei – într-un cuvânt, nu avea nimic de pierdut. Încrederea și tenacitatea cu care și-a pledat Gina cauza au fost atât de mari, încât a reușit să-și convingă prietena să accepte propunerea ei. Ca Sofia să nu se răzgândească, a zbughit-o pe ușă, pretextând că are ceva urgent de rezolvat. Nu s-au mai văzut decât cu o zi înainte de petrecerea programată. Între timp, Sofia a umblat ca o nebună după o mască; nu era ușor să găsești un astfel de accesoriu. A bătut toate magazinele de artizanat, a scotocit prin toate consignațiile, a întrebat în dreapta și în stânga unde ar putea găsi așa ceva. În cele din urmă, a găsit o mască argintie, garnisită cu pietre strălucitoare, care îi acoperea doar ochii și nasul. În partea de sus avea un gen de diademă de ștrasuri, la fel de strălucitoare ca și restul măștii. Era mulțumită de cum arăta și s-a hotărât să renunțe definitiv la un costum special destinat unor astfel de ocazii. Gina, în schimb, i-a mărturisit la telefon că a închiriat de la Teatrul de Operă un costum uluitor, care-i vine perfect. A refuzat să-i

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

spună ce gen de costum era. Voia să păstreze secretul și să-i facă o surpriză; era agitată, stăpânită de o emoție mare, ceea ce făcea ca vocea ei să vibreze ca un contrabas. La sfârșitul convorbirii, Gina i-a spus că vine a doua zi să o ia de acasă la ora 19. Sofia încă se îndoia dacă făcuse o alegere bună. Oricum, lucrurile nu mai puteau fi oprite, așa încât, a luat doar partea pozitivă a faptelor. S-a culcat devreme în speranța că se va putea odihni cum trebuie, ca să arate bine a doua zi. A avut însă un vis care a dat-o peste cap. Se făcea că era într-un local foarte elegant, împreună cu Gina și cu Ivașcu, patronul firmei unde lucra și ea. Așezați la o masă, aflată într-una dintre cele mai căutate zone ale localului, serviți de doi chelneri în livrea impecabilă, pălăvrăgeau fără pretenții, râzând fără motiv și bucurându-se de meniul sofisticat pe care îl comandase Ivașcu. Gina râdea cu gura până la urechi de fiecare glumă a șefului, încercând pesemne să intre în grațiile lui. Acesta, însă, avea ochi doar pentru Sofia: îi surâdea cu subînțeles, îi atingea mâna din greșeală și o privea cu insistență. Îi cerea părerea la fiecare idee enunțată și îi făcea tot timpul complimente. Când chelnerul a desfăcut sticla de șampanie, toate privirile s-au îndreptat spre ei. Sofia s-a uitat stânjenită în toate direcțiile și atunci l-a zărit pe Bogdan, rezemat de unul dintre stâlpii de susținere ai localului. O privea insistent, cu un zâmbet larg, și îi făcea semne să se îndrepte spre el. Era siderată de prezența lui acolo, se înroșise toată și o sudoare rece îi acoperise fruntea și spatele. S-a ridicat ca o păpușă mecanică, ignorându-i pe cei din jur, și a pornit spre el. Nu simțea dușumeaua sub picioare, parcă plutea, dar înainta

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

destul de repede. El s-a îndreptat spre toaletă, vizibil agitat, continuând să-i facă semne să îl urmeze. Avea și el în mișcări ceva diafan și surprinzător, iar trupul lui era învăluit într-un halou luminos. A deschis cu o mână sigură ușa holului ce ducea spre toaletă, dar nu a schițat niciun gest că ar vrea să o lase așa, ca să îl urmeze. Sofia s-a îndreptat spre ușă, cu o emoție care-i tăia respirația. Când a împins-o, în fața ei s-a ivit un hol uriaș, iluminat strident. De-o parte și de alta, se aflau uși capitonate. Nici urmă de toaletă, de vreo încăpere destinată refacerii machiajului sau aranjării ținutei. Bogdan dispăruse, ca și când nici nu ar fi existat. S-a panicat enorm și a început să-l strige cu disperare, împingând pe rând ușile din dreapta și din stânga, sperând să-l vadă. Camerele erau complet goale, întocmai ca cele ale unui bloc în construcție. Pe măsură ce înainta, i se făcea tot mai frică, inima îi bătea cu putere și ochii i se împăienjeriseră de tot. Îl căuta în neștire ca o somnambulă, trântind ușile ce se iveau pe neașteptate în calea ei, uitând cu totul de unde a plecat și pierzându-și ultima picătură de speranță care îi mai rămăsese. Ultima ușă, aflată pe partea dreaptă, era închisă. A apăsat tare clanța și s-a proptit cu umărul în ea, împingând-o cât a putut de tare. Ușa părea înțepenită. S-a gândit că este o farsă, pe care i-o joacă Bogdan. A început să-l strige cât o țineau puterile și să-l implore să o lase să intre în încăpere. Dintr-odată, ușa s-a deschis și a pășit cu încredere în cameră. Stupoare: sub talpa piciorului ei nu se afla nimic. A simțit cum se prăbușește în gol, cu o viteză amețitoare, cu respirația tăiată și cu inima bătându-i cu putere. Teribila izbitură de podea a

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

trezit-o din somn, instantaneu. Era transpirată toată; respirația, aproape blocată, o sufoca, iar capul o durea cumplit, gata, gata să-i pleznească. A încercat să se liniștească, repetându-și mereu că n-a fost decât un vis stupid, pe care o să-l uite de-ndată ce o să se scoale din pat. Vise cu Bogdan avusese chiar de curând, dar niciunul nu o speriase într-atât. Voia să-l uite, se străduia să nu se mai gândească la el, și chiar reușise să-l scotă din minte în ultima vreme. Dar iată, era suficient un vis oarecare, ca ecoul eșecului ei în dragoste să-și facă din nou apariția în mintea ei. Gina o prevenise adesea că ar fi o mare greșală să se împrietenescă cu Bogdan. I-l descrisese ca pe un fante cu mare trecere la femei, un bărbat galant, dar ușuratic, pus veșnic pe noi cuceriri, gata să te părăsească când ți-e lumea mai dragă. S-a încăpățânat să n-o creadă, și și-a continuat nestingherită aventura cu el. Bogdan i s-a părut un bărbat frumos, manierat, delicat și elegant, cu mult umor; un soi de om pe care te poți bizui și cu care poți ieși în lume fără teama de a avea surprize. Unde mai pui că arăta foarte bine. Era înalt, cu părul des și ușor grizonant, cu un ten impecabil, cu degetele lungi și subțiri, ca de pianist, lat în umeri, dar nu prea musculos. Își muta capul dintr-o parte în alta, cu un gen de mândrie disimulată. Generozitatea lui era nemăsurată. Când te așteptai mai puțin, îți făcea cadouri surprinzătoare, arunca cu banii în dreapta și în stânga ca un nabab, își împrumuta colegii și prietenii cu sume importante și călătorea foarte mult. Un singur lucru rămânea tabu: nu vorbea niciodată despre veniturile sale. Slujba sa de IT-ist, la una dintre cele mai mari firme de comerț din

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

capitală, îi aducea destui bani, dar nu îndeajuns, credea Sofia, pentru a-și satisface toate capriciile. Se simțea bine cu el, nu-i dăduse niciodată motive să se teamă de comportamentul lui, îi tolera mofturile și schimbările neașteptate de atitudine, era delicat, generos și foarte punctual. Chestia asta o cam enerva, căci o făcea să se simtă prost, ori de câte ori întârzia la întâlnirile lor. Cunoscuse alături de el, în cele 11 luni cât au fost împreună, toate bucuriile vieții: călătorise mult în străinătate, primise cadouri minunate și, mai mult decât orice, i-a dat mereu dovezi de iubire adevărată. Asta a făcut-o să nu îl suspecteze, să creadă în fidelitatea lui, și să nu se uite în jur, atunci când ieșeau împreună pe stradă. Era atât de mult timp împreună cu ea, părea atât de implicat în iubirea lor, iar ea atât de îndrăgostită, încât nici nu-și imagina că ar mai fi putut avea ochi și pentru altcineva. Cu toate acestea, într-o zi, când ieșise cu Gina la o terasă din centru să bea o cafea, l-a zărit la o masă destul de apropiată, în compania unei femei tinere. La început nu i-a venit să credă că e el. Gina i-a confirmat, aprobând din cap dezamăgită, și, atunci, Sofia a părăsit terasa în cea mai mare grabă. Explicațiile pe care i le-a dat mai târziu Bogdan erau de-a dreptul hilare. Cu toate acestea, s-a făcut că îl crede și și-au continuat relația încă trei luni. Ruptura definitivă s-a produs într-o seară, când i-a spus franc că iubește pe altcineva. Bănuia că era femeia cu care venise la terasă în ziua aceea. A plâns câteva săptămâni bune și și-a propus să-l uite definitiv. Naivă amăgire. Și unde mai pui că amintirea lui era redeșteptată permanent de visele acestea neașteptate. Gina a

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

încercat mereu să o consoleze, spunându-i că acum e liberă și ar trebui să se bucure că a scăpat de această corvoadă. Pentru ea, iubirea era o corvoadă. Cu toate acestea, alerga după băieți de parcă ar căuta o comoară fabuloasă. Și, apoi, ce-i pasă, că doar își găsește imediat pe cineva cu care să se amuze. Și – gândea Sofia – ce să facă ea cu această libertate? Nu erau oare ele blestemate, datorită firii lor sentimentale, să accepte fără rezerve jugul dragostei, pe care ele însele și-l puseseră pe gât? Dacă-l evitau, se simțeau nenorocite, nebăgate în seamă, urâte, singure, și mai știe naiba cum. Dar, în ziua aceea, Sofia avea altceva mai bun de făcut. Mai erau câteva ceasuri și Gina, așa pasională cum o știa, o să o târască după ea în cine știe ce locație deșuchiată. Bine măcar că o să poarte măști și nu va ști nimeni cine sunt. Își pusese, așadar, toată speranța în nenorocita aceea de mască. Mai erau doar câteva minute până la ora 19 și Gina întârzia să apară. Sofia era gata îmbrăcată și aștepta doar telefonul ei. Nu a ascultat sfatul Ginei: în loc să-și aleagă o ținută lejeră, originală, cum spunea ea, a optat pentru rochia ei neagră, purtată la ocazii. Coafura a trebuit să și-o modeleze în așa fel încât să-și poată pune masca fără s-o deranjeze. A renunțat la bucle, părul de pe frunte și l-a dat pe spate – a păstrat stilul pai, cu pletele lăsate liber pe umeri. Nu-i plăcea cum arăta, și, de aceea, masca rămăsese singurul ei protector, căci ea o ferea de indiscreția celor din jur. Când a sunat telefonul, nu mai avea nimic de retușat în ținuta ei. Gina o aștepta jos, într-un taxi. Când a văzut-o așa de sobru îmbrăcată, a strâmbat din nas, dar n-a spus nimic. Probabil nu voia să o indis-

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

pună chiar de la începutul serii. Taxiul le-a lăsat într-un cartier nou, de vile, undeva la periferia orașului. Gina avea adresa exactă, așa că au găsit imediat impunătoarea vilă, la parterul căreia se afla localul. Intrarea era luminată puternic de câteva reflectoare așezate în iarbă. Ușile erau deschise și lumina de dinăuntru, deși mai palidă, lăsa să se vadă o scenă nu prea mare, înconjurată de un brâu de lumini care își schimbau intermitent culorile. Lumea se foia printre mesele așezate de o parte și de alta a scenei. Cei intrați de curând în local își căutau locuri cât mai confortabile, se grupau pe cunoștințe și prietenii și își aranjau încă ținuta, oarecum stânjeniți de noile haine pe care le purtau. Era curios să-i privești, să vezi atâta diversitate de costume, care mai de care mai extravagante, unele chiar insolite de-a dreptul. Perucile și pălăriile de tot felul, redingotele sobre ale bărbaților și rochiile de epocă ale femeilor îți lăsau impresia că te afli în mijlocul unui spectacol de operetă. În atmosfera modernă, exclusivistă, a clubului, toate aceste figuri păreau de un anacronism tulburător. Sofia, în contrast cu ceilalți, era prea sobru costumată pentru o astfel de reuniune. Gina, însă, optase pentru ținuta unei prințese din secolul al XVIII-lea, având o rochie lungă, de culoare roz, garnisită cu un guler de dantelă, ușor ridicat la ceafă. Pălăria, cu boruri largi, avea atașată pe partea dreaptă un minuscul buchet de flori naturale, iar în partea de deasupra, două pene de păun. Sofiei îi venea să râdă când o vedea pe Gina atât de solemnă în costumul ei, ea care purta întotdeauna haine foarte moderne. Cum reuniunea era la început, nu le-a fost greu să-și aleagă locurile.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Obișnuită cu astfel de petreceri, Gina a găsit o masă, așezată strategic, de unde se putea cuprinde cu privirea întreaga încăpere. Cei din jur erau tineri, mascați felurit, toți numai un zâmbet, gata să se aventureze în cele mai năstrușnice nebunii. Nu lăsau impresia că se cunosc între ei, deși câțiva erau foarte intimi, apropiați, și schimbau zâmbete complice. S-au salutat cu ei, zâmbind politicos, și conversațiile au venit de la sine. Gina își intrase în rol: gesticula, vorbea la pertu cu toată lumea, glumea și râdea tot timpul. Numai Sofia părea mai stânjenită, mai încurcată de noua ei înfățișare. Curând s-a acomodat și ea situației, a lăsat la o parte toate reținerile și a participat la conversație cu curaj. Parcă îi părea rău că nu închiriase și ea un costum. Se simțea stânjenită fără ținuta corespunzătoare. Când salonul s-a umplut și lumea a ocupat aproape toate locurile de la mese, amfitrionul lor s-a urcat pe scenă și a ținut un toast din care nu au lipsit urările de bun venit, mulțumirile și invitația de a se simți bine, toată lumea. După aplauze, scena s-a umplut de animatoare, muzica a țâșnit dezinvolt din difuzoare și ringul de dans s-a umplut neașteptat de rapid cu invitații veniți la petrecere. Privindu-i pe dansatori, îți dădeai seama imediat că sunt stânjeniți de noua lor ținută. Fetele își țineau cu grijă rochiile, bărbații se încurcau adesea în accesoriile purtate. Un tânăr, îmbrăcat în costumul unui muschetar, se împiedica mereu în sabia purtată la brâu. În privința aceasta, Sofia era favorizată. Se putea mișca în voie, nu trebuia să-și aranjeze mereu costumul și putea exersa figuri de dans diverse. Curând a început să curgă și șampania – care venea, nu-i așa, din